

[Ole Vagn Christensen]

terne, og dette er vi godt tilfredse med i Socialdemokratiet. Vi mener, at vi hermed har lavet den bedste forbedring i forsøget på at klare erhvervenes og sygehusenes påståede flaskehalsproblemer ved at gøre arbejdsgiverne ansvarlige for bevisførelsen, og så skulle vi jo nok inden for 26 uger kunne få alle disse problemer ryddet af vejen, hvis der overhovedet er nogen.

Vi mener med andre ord, at det er et godt politisk stykke arbejde, der her er gjort. Det er lykkedes for regeringen at få såvel de private som de offentlige arbejdsgivere med på, at der er et fælles ansvar. Lovforslaget fortjener hele Folketingets opbakning, og jeg håber også, at det vil komme til udtryk, selv om jeg i hvert fald kun kan nøjes med at give udtryk for Socialdemokratiets opbakning.

**Per Stig Møller (KF):**

Dette lovforslag er nærmest at ligne ved en ambulancetjeneste til regeringens orlovsreform. Det er samtidig en erkendelse af, at man fra regeringens side havde alt for travlt, da man masede den igennem. Regeringen nægtede at lytte til os, den hvilede tungt på, jeg havde nær sagt, 20 tdr. land.

Under debatten om orlovsordningerne sidst forår fastholdt vi, at ordningerne er et gode, men at det kun ville forblive et gode, hvis man fastholdt vores genbesættelseskrav og aftaleforhold fra forliget i 1992. Men trods vores, LO's og HK's protester fjernede regeringen begge dele. Vi sagde så efter jul, at der ville opstå problemer, især på sygehusområdet, og for at undgå livstruende situationer i de kommende måneder fremsatte vi et lovforslag med en slags nødbremse, som inden for de livsvigtige områder i samfundet genindførte aftaleforholdet og genbesættelseskravet.

Men regeringen bagatelliserede sagen. Der var ingen problemer, sagde arbejdsministeren så sent som den 23. marts under behandlingen af vores lovforslag. Herregud, det drejede sig jo blot om en halv procent af den samlede sygeplejenormering, som havde valgt at udnytte forældreorloven, påpegede ministeren. Det havde amterne sagtens kunnet klare gennem planlægning, og der kom da også mange nye ind i systemet i løbet af foråret, bemærkede ministeren, hvorefter hun sagde direkte:

»Regeringen ønsker ikke at ændre en vel fungerende ordning.«

Det er altså 3 uger siden.

Ministeren fastholdt, at var tale om proportionsforvrængning, og henviste amterne til lovens nye muligheder for at træffe aftaler, som højst kunne udsætte orloven 6 uger – 6 uger! Ganske vist bebudede ministeren en undersøgelse den 1. april, men den skulle ifølge ministeren kun bruges til at finde ud af, om der var brug for flere uddannelsespladser og flere social- og sundhedsassistenter på sygehuse. Ministeren nævnte ikke med ét ord, at regeringen også ville se på orlovsordningerne i den forbindelse. Amterne havde jo fået besked på bare at planlægge bedre og om fornødent bruge et varsel på 6 uger.

Og i dag kryber regeringen så til korset. Der var altså alligevel ikke tale om proportionsforvrængning, 6 ugers varsel var alligevel ikke nok. Nu skal orloven kunne udsættes 6 måneder – hvilket i øvrigt fortæller, at valget kommer til september. 6 måneder frem i tiden er frem til oktober, og indtil da er det alene amternes fejl, hvis der sker ulykker på sygehuse.

På baggrund af dette forløb må man sige, at regeringens forudseenhed er meget begrænset, og at dens tidshorisont indskrænker sig til næste valgdag. Den eneste solide løsning er selvfølgelig at genindføre aftaleforholdet og genbesættelseskravet, for det vil være til gavn for både de ledige og for dem, som skal tilrettelægge arbejdet. Det er klart, at vi lægger alvorlig vægt på, at ingen behøver at frygte, at deres sygehus ikke fungerer, og det er også klart, at vi ønsker, at alle kan få deres forældreorlov.

Men vi finder, at regeringen roder alvorligt rundt i hele denne orlovsordning og nu bureaukratiserer forholdet mellem arbejdstager, arbejdsgiver og AF-systemet ganske gevaldigt, bare fordi den ikke har kunnet finde ud af det på sygehusområdet. Og så skylder den vel i øvrigt også alle de arbejdstagere, som nu har forberedt en orlov, de måske alligevel ikke kan få foreløbig, en ganske god forklaring, for de har jo hele tiden været beroliget med, at regeringen ikke agtede at ændre et komma. Jo, regeringen efterlever ganske godt Piet Heins ord om, at mennesket er det eneste dyr, der slår de streger, det selv falder over.

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Nu skal jeg jo ikke svare hver enkelt ordfø-